

A.J. Kazinski og [] og Thomas Rydahl
Mordet på en havfrue
416 sider
Politikens Forlag

Det er op i tiden at inddrage fortiden i krimi og lave en slags historisk roman. Vi som læsere holder på en eller anden måde af at opleve cyklussen, genkendeligheden, at få fortalt at krimi, bedrag, forbrydelser og mord ikke er noget, der er kommet pludseligt, men at det er en del af menneskehedens DNA. Vi ved det godt, men nogle gange skal der dygtige forfattere til at minde os om det.

Vi mærker tyngden af 2-3 forfatteres enestående research, fantasi, kreativitet og MOD. For mod skal der til for at få indflettet H:C: Andersen i en krimi, hvor han ovenikøbet bliver beskrevet som børnefjendsk - og mordsigtet.

Der skal altså en overordentlig sikker forfatterhånd til eller fire for at slippe godt fra det.

Og det må vi så sige, at det lykkes ganske, ganske godt.

Det lykkes, fordi forfatterne bruger rigtig mange sider på miljøer og stemning fra det 1800-tals København, som H.C. Andersen var en del af - de ekstremt fattige på den ene side og de meget velhavende og dekadente på den anden.

I denne heksekeddel af sygdom, fattigdom, skidt, møg, fine fornemmelser, overklasse, falskhed og anløben moral hos de fine, her skaber H.C. Andersen sig en platform for sine eventyrer, der er skrevet til børn mere af nød end lyst -, for at overleve, idet han absolut ikke er velset netop blandt overklassen og det litterære parnæs, der holder alt, hvad der minder om fattigdom og udskud ud i mere end ti armlængder.

Sprogbruget er meget nydansk, som det skal være, hvis læsene idag gider læse det, og alligevel er man ikke et øjeblik i tvivl om, at man er tilbage i tiden; fordi man TALTE altså på den måde og BEHANDLEDE altså hinanden på den måde dengang.

Almindelig Hospital, de fattiges hospital og stiftelse dengang, er med i bogen, det er Botanisk

Have, Domhuset, Collinernes Hus, Rosenborg Have og Kongens Nytorv, og overalt på disse lokationer og i disse beskrivelser af den svundne tid føler vi os som læsere set og velkomne, taget med ind i byen, hvor ordensmagten vil have HC. Andersen dømt for mord.

Plottet i bogen kunne nok også være skrevet af mange andre, men det er heller ikke det, der skal give bogen tyngde eller retfærdighed. Det er mere det sproglige, det fantastiske i at turde beskæftige sig med H.C. Andersen i romanform.

En spændende udgivelse.